

Trepat de Baix

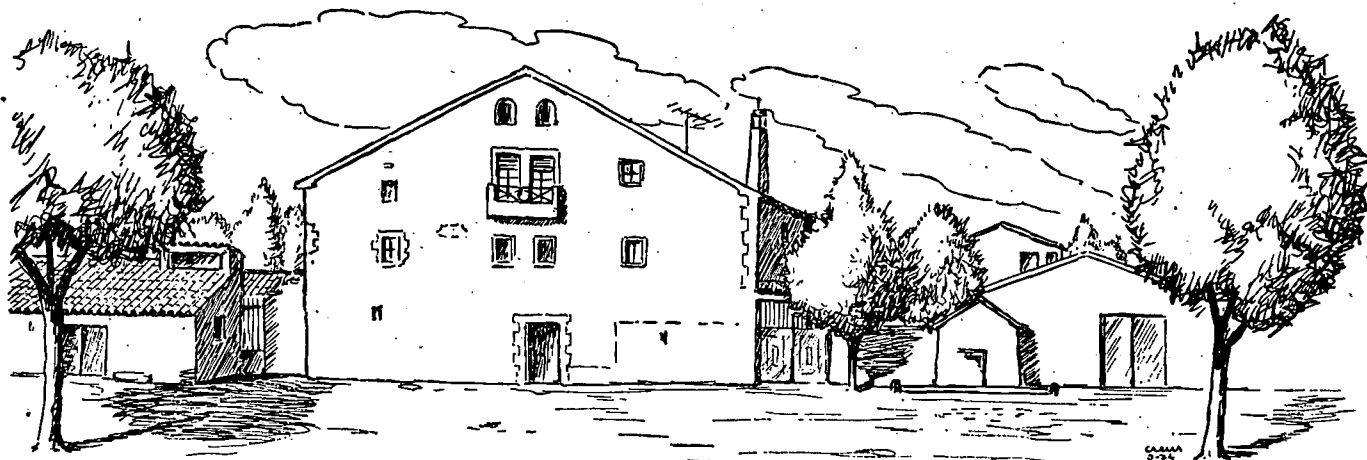
Al igual que el «Trepat de Dalt» el «Trepat de Baix» es un gran complejo agrícola, con la diferencia de que está situado en un terreno bastante llano. Nadie diría al acercarse a la masía que se trata de terreno de completo secano pues un hermoso plantado de árboles frutales, una exuberante huerta y maravillosos bosquillos de pinos sirven de antesala a las edificaciones, desembocando después de este vergel en una plaza muy llana y limpia que bordean la masía y enormes cubiertos en línea con la misma.

Frente a los edificios hay una báscula para el pesaje de los géneros y en un cercado una hermosa piscina. Corrales, almacenes depósito y otros en riguroso orden y en muy buen estado, se aunan para dar al visitante el impacto de una magnífica impresión.

Toda el agua que utilizan, para uso doméstico, huertas y animales es recogida de las lluvias en cisterna y gran depósito, pero una magnífica instalación hace que puedan disfrutarla con comodidad y en abundancia.

Esta masía marca una etapa en nuestro deambular por los alrededores de nuestra villa, pues con ella finaliza la revisión de las masías que en cierta manera están en activo por residir o haber vivido hasta hace poco los dueños o medieros. En números sucesivos daremos un repaso a otras masías que casi podemos considerar abandonadas, pero que aún tienen cierto interés para que consten en nuestro periódico.

Creus

El lector opina...

Sr. DIRECTOR DE SIO

Distinguido señor:

Llega a mis manos el Boletín Informativo Municipal SIO en el que figura su nombre como director del mismo.

Con mucha sorpresa he encontrado en el número 126, página 3 el siguiente texto:

«Caça del conill nou estil.

La secció esportiva de la nostra redacció ens assabenta que els conills dels defores son objecte d'una nova manera de caça. El nou estil consisteix en perseguir-los amb motocicleta i enlluernar-los fins que es deixen agafar amb les mans. El motocross d'aquesta manera, esdevé un esport doblement utilitari.»

No quiero discutir al fondo qué es caza y qué es deporte o caza deportiva. Como cazador no puedo compartir la opinión del SIO que esa forma de perseguir conejos o caza es deportiva.

Aparte de esto quiero comunicarle a Ud. como Alcalde de Agramunt que esta forma de "caza" no está en el sentido de la ley y reglamento de caza vigente. Esta terminantemente prohibido cazar desde "aeronaves, automóvil o cualquier otro medio de locomoción cuyo uso para esta finalidad no esté autorizado expresamente por este Reglamento..." (Tit. VIII, Art. 46, Apart. 2a).

"Tendrán la consideración de faltas de caza y se sancionarán con la pena de arresto menor o multa de 2.500 a 5.000 pesetas..." (Tit. VIII, Art. 46, Apart. 2).

Supongo que los motociclistas no tienen permiso de caza. Otro delito según Ley y Reglamento de caza.

A los cazadores nos está prohibido, y con toda la razón, cazar en zona de seguridad. Los jóvenes no sólo se permiten entrar con sus motos en los cotos o al borde de ellos, sino que en la citada publicación se les anima a que actúen así.

Ud. señor Alcalde entenderá no solamente mi gran sorpresa sino igualmente mi consternación.

Seguramente no estoy sólo con mi opinión, sé que la Federación de Cazadores, Icona y el Ministerio de Agricultura tendrán la misma.

Espero que en el próximo SIO encontraré una rectificación de la noticia señalando que esta forma de perseguir la caza está terminantemente prohibida.

Atentamente le saluda.

JACK R. REICHARDT

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

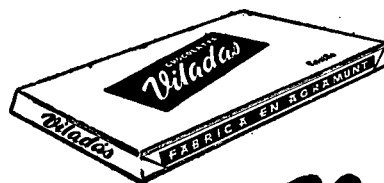
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES Viladós

NUEVA ASOCIACION

Después de los trámites pertinentes, ha sido constituida legalmente la Asociación de Padres de Alumnos del Colegio de Enseñanza General Básica Nuestra Señora del Socós.

El día 2 de Octubre se celebró la primera asamblea en la que se procedió a la lectura y aprobación de los estatutos de la asociación, elección de la Jta. Directiva y establecimiento de Cuotas. Seguidamente el director del colegio, D. Inocencio Villegas expuso con detalle y de manera clara las distintas facetas del actual sistema de educación en España, empezando por el preescolar hasta los cursos universitarios, para que todos los padres tuvieran una idea exacta sobre el tema. Después hizo un resumen de las actividades de los diferentes cursos de Enseñanza General Básica en el Colegio de Nuestra Señora del Socós.

Las asociaciones de padres de alumnos van proliferando en los diferentes centros de enseñanza españoles, resultan de sumo interés para la debida conjunción de profesores, padres y alumnos, en bien de la enseñanza de estos, y son muy recomendadas por los organismos superiores que dan las máximas facilidades para su formación.

CREUS

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

En matèria urbanística Agramunt no és precisament un model. Els errors s'han anat amuntgant al llarg dels anys i el resultat és aquesta sensació de caos i desordre que ens produeix la contemplació de certs indrets de la Vila.

Al parlar d'urbanisme no em referelxo exclusivament al traçat dels carrers o a la bona o mala pinta de les façanes de les cases. Urbanisme és tot el que fa referència a l'ordenació, en tots els aspectes, del territori urbà, i entre nosaltres els successius responsables de la cosa pública s'han preocupat, amb més o menys encert, de tirar el cordill; però ja no han tingut tanta cura en determinar on pot establir-se una indústria, on s'ha de mantenir una zona verda, o bé on els veïns podran respirar a plaer i dormir tranquils.

Recordo haver sentit a dir que, en un principi, al Passelg de les Escoles estava previst que solament s'hi construïssin cases de reduïda altura, tipus xalet, per fer joc i no causar molèsties a l'activitat docent que enfront seu es desenrotllaria. Si és veritat que van existir aquells projectes, no van passar de la fase ideal, perquè els resultats estan a la vista. Poso aquest exemple perquè al tractar-se d'una cosa antiga ningú podrà donar-se per al·ludit; però també d'èpoques més recents podríem fer un enfilall d'atzagaiades de tota mena.

En aquestes qüestions no seria excusa vàlida dir que sempre ho hem vist igual i que no hi ha res a fer. No podem aspirar, certament, a trobar la solució en un dia; però sí que caldria sentar les bases per a posar una mica d'ordre al caos actual, cara a l'esdevenidor.

Sobretot ara que la zona urbana s'ha aixamplat considerablement i la contribució ha augmentat en una proporció, al meu veure, exagerada, caldria que el nostre Ajuntament estudiés i decidís el destí que en endavant es donarà als diferents indrets del territori urbà. Els propietaris que paguen puntualment els impostos, es mereixen un respecte i la certesa que les inversions que es fan en els seus solars tindran un futur assegurat. Que si un senyor es fa la casa en un indret avui isolat, no es vegi demà voltat d'indústries que l'ataballin nit i dia. O al contrari, que una activitat de les considerades molestes, establida amb tots els permisos, no es trobi després rodejada de xalets i a la llarga hagi d'alxecar el vol.

La planificació sempre és convenient i en poblacions de la importància d'Agramunt imprescindible, si volem que la nostra Vila reuneixi unes condicions mínimes d'habitabilitat.

ISET

BALL DE BARRIS

El darrer dissabte d'agost es celebrà un lluït ball de barris a la Plaça del Mercadal. Segons ens comuniquen va ser un èxit total.

ANGEL GUIMERA

Amb motiu dels diversos actes de la festa major, es descobrí una placa al carrer que portarà el nom de l'escriptor català Angel Guimerà amb assistència de les autoritats locals i nacionals, aquesta darrera representada per l'excelentíssim senyor procurador en Corts, senyor Viola.

TENIS

També dins els actes de la festa major, i per les mateixes autoritats, fou inaugurat el club de tenis que constitueix un dels atractius esportius més assenyalats a la nostra vila.

CIRC

Per tal que no s'emportés els cabdals durant els dies de la festa major, fou autoritzat establiment d'un circ al lloc acostumat durant tot el dia 11 de setembre. Ens diuen que no fou de massa qualitat.

MÉS FESTA MAJOR

Com uns dels actes més rellevants de la darrera festa major, cal destacar l'èxit del ball al Mercadal el dilluns i el dimarts a la nit, amb una assistència massiva de gent ja madura i d'infants. Una altre acte distret fou la presentació de la Púbbilla 1974-1975 el dissabte vigília, a càrrec del nostre col·laborador, l'escriptor Jordi Guasch. El nomenament va recaure en la senyoreta Maria Dolors Puigpinós Ariaca, de la que van ser companyes Socors Castellà i Maricel Cunyat. I un tercer, fou la missa cantada de la nostra Coral D'Avui que dirigí el mestre Saladrígues, per malaltia del director Casals.

PAS DE "PEATONS"

A la carretera de la part sud de la vila s'ha pintat una colla de passos de peons. Hem pogut observar que la pintura era més aviat minsa, cosa que fa suposar que els peons ni tindran temps d'avesar-se a la nova indicació.

ACCIDENT

Seguint el costum d'aquesta secció, i molt a contracor nostre, hem d'informar d'un nou accident. El nostre amic Ramon Inglés Solé, el fill gran de cal Crich, va sofrir un greu accident en un punt de l'autopista de València, el dia 26 de setembre. Malgrat haver donat una colla de tombs de campana, cap dels passatgers, que eren quatre, va sofrir lesions greus. Esperem que tot plegat no hagi estat res.

UN ALTRE ACCIDENT

Per raó d'estar aturat un tractor, amb les llum apagades, al vespre del dia 29 de setembre, prop de Montgai, es produí un accident de la circulació en trobar-se dos vehicles més a l'altura del tractor i no adonar-se de la seva presència. Ignorem el nombre i el nom de les persones lesionades.

FRED

Fins als moments en què redactem aquestes línies, dia 2 d'octubre, el termòmetre ja ha arribat a temperatures de 3.º C. al defores. Algú ens ha confessat haver vist "blancor" a les ribes.

SIO

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papèrs pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Reculls de la Festa Major d'enguany 1974

Quan en la nostra vida ens toquen d'aprop les exigències que la mateixa comporta, no tenim més remei que l'acomodar-nos a elles i fer que la mateixa es desenrotlli d'acord als temps viscuts, i per això s'esdevé una constant mutació, en els costums, en les formes, i en totes les maneres d'expressió humanes. Però hi ha també molts valors que podem dir-ne de tipus bàsic que permaneixen incommovibles malgrat les transformacions que la vida experimenta contínuament. I aquests són, per exemple, les ànsies de plaer, de felicitat, de fruit, de disfrutar, i que l'esperit de l'home porta imprès en el seu si. I per altra banda, la necessitat de la convivència humana, ja que l'home no és per naturalesa un ser aïllat i tancat en un cercle solament seu, si no que té per imperiosa necessitat natural, conuiu amb els seus semblants, per tots els efectes ja siguin de pura supervivència, siguin de recreació d'esplai, de negocis, religiosos, etc., i això es manifesta espontàniament en totes les facetes de la vida, o dit d'altra manera és la vida mateixa.

Per això dèiem abans, que aquests valors permaneixen inalterables, siguin els que siguin els anys que es corrin, i siguin les formes d'expressió diferents avui de les d'anys endarrera. D'ací ve la gran problemàtica plantejada darrerament del xoc de generacions, que no és altra, que el veure des d'un diferent angle de visió les mateixes coses.

Abans la gent es divertia, i avui la gent es diverteix, i potser l'única diferència entre aquestes dues èpoques, és que ara mai n'hi ha prou, s'ha perdut en certa manera la mesura en el nostre temps, puix abans la gent es conformava més aviat, i ara sembla que mai n'hi hagi ben bé prou. Potser sigui aquesta la diferència més notable.

Per aquests motius podem venir a la conclusió de que les festes majors no es perden com es diu ara usualment, sinó que sofreixen de molt aprop l'impacte de la mutació incontenible del temps. I per aquest poderós impuls, ens veiem en la necessitat inapel·lable de condicionar les festes majors especialment, d'acord a l'època en que es fan, i això no es produeix en un dia ni en un any, sinó que es va operant de manera gradual, però incontenible. Ja es tenen nombroses referències de pobles que la data de llur festa major és forçosament en un fi de setmana, altres, a més d'això han acomès l'empresa de fer que sigui tota la població la qui contribueixi al seu pressupost i la festa adquireix un caire eminentment popular, aspecte aquest bon xic abandonat i que caldria retrobar.

I ací a la nostra vila també ens toca d'evolucionar i no repetir lo d'enguany de manera més satisfactòria, perquè de ganes de fer festa n'hi ha, i els mitjans també hi són, el que cal és fer-nos tots més solidaris de la mateixa, i la festa Major d'Agramunt pot tornar a ésser lo que havia estat.

J. AÑE

**ORGANIZACION
SINDICAL**

DELEGACION LOCAL

Esta Delegación se complace en comunicar que a partir de este mes de Octubre y todos los primeros jueves de cada mes estará a disposición para atender asuntos que ofrezcan cierta complejidad, D. ANTONIO ARGILES PUJOL, como letrado asesor de la U. T. T. del Sindicato Local Mixto.

Adjuntamos también desglose cotización a la Seguridad Social:

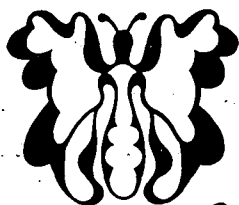
CONTINGENCIAS	PORCENTAJES					
	Base tarifada			Base complement. Individ.		
	Empresa	Trabajador	Total	Empresa	Trabajador	Total
<i>Instituto Nacional de Previsión</i>						
1. Asistencia sanitaria por enfermedad común o accidente no laboral	13,85	2,50	16,35	6,30	1,10	7,40
2.1. Incapacidad laboral transitoria derivada de enfermedad común o accidente no laboral	2,10	0,35	2,45	0,95	0,20	1,15
2.2. Invalidez provisional derivada de enfermedad común o accidente no laboral	0,25	0,05	0,30	0,10	0,05	0,15
3. Protección a la familia	5,60	1,00	6,60	2,50	0,45	2,95
4. Desempleo	1,25	0,25	1,50	0,60	0,10	0,70
5. Asistencia social y Servicios sociales e Instituciones Sanitarias	1,50	0,30	1,80	0,05	0,05	0,10
<i>Mutualismo laboral</i>						
6. Invalidez permanente y muerte y supervivencia derivadas de enfermedad común y vejez, asistencia social, acción formativa y demás servicios sociales	4,25	0,75	5,00	1,90	0,30	2,20
7. Compensación intermutualista	7,45	1,30	8,75	3,35	0,55	3,90
<i>Aportación a regímenes especiales</i>						
8. Aportación al régimen especial agrario y de los trabajadores del mar	2,75	0,50	3,25	1,25	0,20	1,45
Totales	39,—	7,—	46,—	17,—	3,—	20,—
<i>NOTA. — A estos porcentajes habrá que agregar:</i>						
<i>Formación Profesional (según Disposición adicional del Dec. 1645/1972 de 23-6, B.O.E. del 28)</i>						
	0,67	0,13	0,80	—	—	—
<i>Cuota Sindical (según Res. 30 marzo de 1973, B.O.E. del 31)</i>						
	1,50	0,30	1,80	0,47	0,09	0,56
Totales	41,17	7,43	48,60	17,47	3,09	20,56

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 0185

Dirección:
RAMON INGLÉS (Crich)

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

GRANET DE PEBRE

per Josep Farreny

... POESIA?

A aquest TITA, en Ramon Casals, que es mou com un
argent viu en pro de la música, per, més enllà de Catalunya.
I a «La Coral d'Avui», «Coral Bon Cant» i «Grup de Flautes»

... el pagés, el ferrer,
el comerciant, el paleta,
l'escrivent el fuster,
l'apotecari, el metge,
xófer, el llibreter.
el cambrer, el botiguer,
el cuiner el mecànic ...
Tots som necessaris,
fins el poeta és necessari.

—Escolteu:

No ho direu pas per vos,
ni per això que feu?
Que això no és poesia,
ni vos sou poeta.

—No, no ho dic per jo
ni pel que faig.

Poesia per a mi és:
Vosaltres som nosaltres,
tots, poesia és el ser,
vist, valorat, just
tal qual és.

Poesia és l'home
que pensa que treballa,
que disfruta que viu,
poesia és misteri.

Si poesia no és això,
jo no sé que és poesia.
Digueu-m'ho vos llavors
si vos plau.

Què és poesia?

—Mireu, jo no estic de romansos,
hi ha coses més importants
que la poesia, i no es fan.

A més a la gent,
poesia, filosofia i art
no els interessen.

—Si és així, callo.

Agramunt, setembre del 1974

LA NOSTRA GENT

En Lluís Pons i Serra

—Data de naixement?

—El 19 d'abril del 1921.

—Lloc de naixença?

—Agramunt. Raval de Puigvert. Ca la Colometa.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—Si no fos agramuntí de naixença i de nissaga ho seria per prescripció. A part alguna llarga absència quan era menut, sempre he residit a la Vila.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

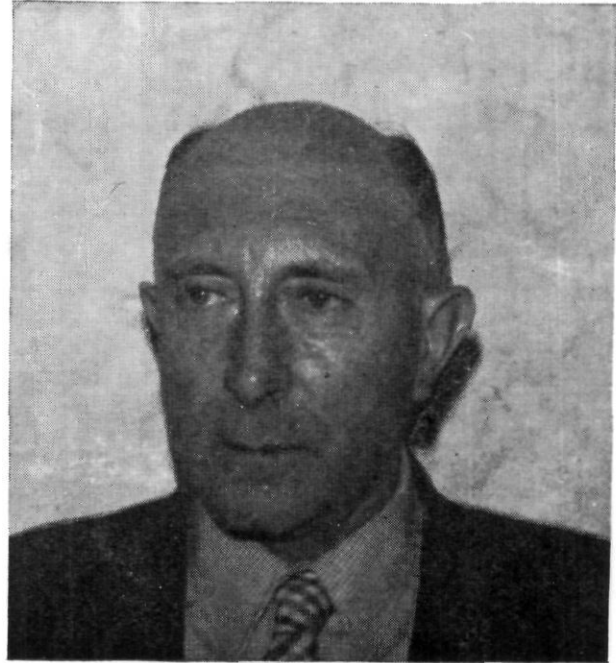
- primaris
- secundaris
- superiors.

—L'ensenyament primari i prou. Consti, però, que si no vaig seguir estudis no fou per cap dels motius que, de vegades, s'alleguen en semblants cassos: falta de recursos, inconvenients familiars, poca disposició intel·lectual, etc. No vaig estudiar, simplement, perquè no en tenia ganes, perquè la meua vocació s'orientava vers un altre indret.

—Vaig anar a Pàrvuls amb **Dofia** Maria, una senyoreta jove, admirable i exemplar. Des dels set anys als "Hermanos", gairebé sempre amb l'"Hermano" Joan, un sant home, menut i viu com una centella, que a més d'instriuir-nos i educar-nos com ho saben fer els religiosos de La Salle, ens omplia d'obsequis i material escolar. Molt aficionat a la fotografia, també la practicava com a professional i m'imagino que tot el que guanyava fent retrats ens ho donava als alumnes. L'any 1933 els "Hermanos" van aixecar el vol i el Dr. Gimó, aleshores Ecònom de la Parròquia, va espavilar-se per mantenir el Col·legi amb sacerdots-mestres. A l'abril del 1935, just al complir 14 anys, vaig plegar d'estudi.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—Sempre he fet de pagès, la major part del temps a casa; però també havia anat a jornal. Els primers diners que vaig guanyar foren, segurament, anant a plegar alfals per una família amiga. Per una tarda em donaven

no recordo exactament si dues o tres pessetes. Era abans de la guerra.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—Sóc pagès per convicció, sóc un enamorat de la terra i tant com el seu conreu m'agrada el viure assossegat i senzill que abans tenia la seva màxima expressió en la pagesia. (Dic abans perquè avui les coses han canviat bastant en aquest aspecte). Orfe de pare des de molt petit, amb tots els inconvenients derivats d'aquesta situació, no em vaig considerar situat definitivament en la vida fins el dia que vaig aconseguir menar-me la totalitat del modest patrimoni familiar.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—Escriure, una dèria que em ve de petit. També m'agrada llegir i els temes preferits els cito per ordre alfabètic: Agricultura, Història, Política, Qüestions Socials, Religió. I si solament es tracta de passar l'estona m'encanten les novel·les policíiques i les d'espionatge.

—En practiqueu alguna?

—Encara que molt modestament practico el periodisme. Col·laboro amb assiduitat al "Butlletí de la Cooperativa Agropecuària de Guissona", quan ve a tomb envio informació de tipus local a "El Correo Catalán" i també faig alguna cosa a SIÓ. De llegir no ho faig tant com caldria, la vida cada dia es complica més i no hi ha temps, ni humor, per a tot. A més, si a certes persones "el llegir els fa perdre l'escriure", a mi massa sovint l'escriure em fa perdre el llegir.

—Per quins països heu viatjat?

—Per cap, exceptuant el nostre. De jove havia fet alguna sortideta a través de la península; però des de fa una colla d'anys porto una vida molt sedentària.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—A part altres lectures esporàdiques, llegeixo habitualment "El Correo Catalán" i SIÓ, i alguna revista dels temes esmentats abans.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—Segurament sóc un dels agramuntins que, d'ençà de la guerra, ha tocat més pitos en la vida col·lectiva local. Seguint un ordre cronològic i deixant de banda activitats de menor importància, podria esmentar l'Acció Catòlica Parroquial, l'"Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos", l'Ajuntament, la Redacció de SIÓ, el Casal... Des de jovenet i fins fa pocs anys havia practicat bastant el teatre en grups d'aficionats, a l'escenari i entre bastidors. Vaig intervenir en la fundació de SIÓ i les meves aficions periodístiques començaren a manifestar-se, a les acaballes dels anys quaranta, en el periòdic mural "Avanzar" i en aquell inefable Butlletí "Intimidades" que fèiem els joves d'Acció Catòlica. He tocat molts pitos i del tot, encara no he perdut el buf.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—La indústria agramuntina està molt diversificada, això és un avantatge perquè l'eventual crisi d'un determinat sector no afectarà mai tota la localitat. I l'agricultura disposa d'un bon bocí d'horta i d'uns secans fèrtils si plou el suficient. Per altra banda falten llocs de treball que absorbeixin la mà d'obra que ha d'anar a guanyar-se la vida diàriament en poblacions veïnes. I l'agricultura té problemes de preus. Ho resumiria dient que la situació econòmica és satisfactòria; però sense triumfalisme.

—Pel que fa referència a la cultura cal matisar una mica. Si per cultura entenem instrucció podem estar contents, sobretot ara que funciona l'Institut. Però si amb el mot cultura volem significar aquella mena d'elegància espiritual, aquella formació integral de la persona que a més de ciència exigeix educació, moralitat i bon gust, el panorama ja no és tan afalagador i el futur incert i problemàtic. Capítol a part es mereixen les activitats artístiques i culturals que tenen lloc a la Vila. Si bé amb participació minoritària, són una bona collita els grups que fan "coses" amb dedicació i perseverança, i és digne de remarcar la continuïtat del nostre periòdic SIÓ.

—En qüestions esportives no hi plego gran cosa, solament puc dir que trobo encertats i lloables tots els esforços que es fan per promocionar la pràctica de l'esport a la nostra Vila. Només temo que una bona proporció de la nostra joventut, més que les suades al camp d'esports, prefereix el relaxament en una discoteca.

—Administrativament anem fent. Avui l'Ajuntament fa més coses, en bona part perquè té més diners. I si té més diners és degut, també en bona part, a que han augmentat els impostos. Per altra banda és evident l'interès en fer prosperar la Vila, de vegades amb resultats satisfactoris. Afegiré que no estaria de més una selecció més rigorosa dels objectius, donant preferència a les coses més necessàries o convenients, de cara a la utilitat pràctica dels veïns.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què farieu?

—Parlant amb sinceritat, no ho sé. Tenir a l'abast el planejar la vida agramuntina equival a estar posat a "dins" i jo sóc a "fora". I com que sovint des de "dins" les coses es veuen diferent que des de "fora", per això responc que no sé el què faria si em trobés en aquella situació. Només puc dir el que ara, avui, m'agradaria que es fes, encara que no fos jo el protagonista. Es tracta de dues coses aparentment contradictòries i que en realitat són complementàries. En primer lloc promoure i afavorir al màxim el diàleg entre tots els agramuntins i la participació activa dels mateixos en totes les qüestions de la vida col·lectiva. I a la vegada, reforçar i prestigiar el principi d'autoritat. Moltes obres i serveis són importants; però al meu veure encara ho és més responsabilitzar i comprometre positivament a tots els veïns en les coses del poble. Encara ho és més disposar d'una autoritat cada dia més efectiva i respectada. Utòpic tot això? Potser sí; però s'hauria de fer la prova.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—Esperançador. Els agramuntins, parlant en general, som gent laboriosa i diligent i sempre sabrem treure partit de les possibilitats al nostre abast. A nivell particular els agramuntins som extraordinàriament eficients a l'hora de "pregar pel sant de casa nostra". I si un dia, aplicant aquestes qualitats als afers col·lectius, fóssim capaços de saber-nos entendre i anar tots a una, ningú no ens passaria la mà per la cara.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Vivim una època de crisi i de trasbals, una època per altra banda ben interessant i l'home reflexiu que camina amb els ulls oberts troba sovint ocasions per entretenir el seu enteniment. Enfront aquest panorama, confús i contradictori, la meua actitud —potser la meua obsessió— a tothora i davant totes les situacions, és mantenir l'equilibri i la ponderació; sense deixar-me arrossegar mai per cap extremisme. A tal fi em prenc les coses amb filosofia i procuro mirar-me-les sempre des d'una perspectiva històrica, com més àmplia millor. Si no prenguéis precaucions, amb el meu tarannà i la forma com va el món, acabaria tarumba.

—Una altra actitud ben remarcable de la meua persona és l'absoluta desconfiança que em mereix qualsevol intent de reforma o de millora de la societat que desconegui, o no tingui presents, les realitats sobrenaturals. El món solament podria anar més bé si els homes ens tractéssim com a germans; però mai ens podem considerar germans si primer no comencem per reconèixer i estimar un Pare comú: Déu.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—Són nombrosos els agramuntins als quals admiro en algun aspecte de la seva personalitat. Dels antics permeteu-me citar la mare Montserrat Pons i Pedrós, Religiosa Concepcionista, fundadora del Col·legi d'Agramunt, que va dedicar el seu patrimoni i bona part de la seva vida a la formació de les noietes agramuntines. I dels contemporanis em plau posar de relleu les inquietuds socials del metge en Josep Maria Ball i Casades, i les del pagès en Jaume Pla Jofre, ambdós amb un flang i meritori històric de lluita contra tota mena d'injustícia i de promoció de l'autèntic benestar popular. Ambdós agramuntins de soca i arrel, amb els quals, anys endarrera, havia compartit moltes hores il·lusionades i també moltes frustracions.

EL DEPORTE EN LA FIESTA MAYOR 1974

TENIS

Este deporte nuevo en estas latitudes, al menos en la práctica, gracias a la iniciativa de una serie de personas se han construido dos pistas en el recinto del Campo Municipal de Deportes, lo que hace que muchos aficionados se inscribieran como socios y tomaran interés en la práctica del juego.

Durante la Fiesta Mayor fueron puestas en servicio oficialmente, y para ello se contó para la inauguración con la presencia del señor Joaquín Viola Sauret, Procurador en Cortes y Consejero del Reino y el señor Cruz, Secretario de la Delegación Provincial de Educación Física y Deportes.

A la entrada de las pistas se les mostró un plano con los proyectos futuros que se tiene intención de realizar, cuya explicación corrió a cargo del señor Jorge Argelich, Presidente del Club Tenis Agramunt. Seguidamente se pasó al acto inaugural.

FUTBOL
Aunque esta temporada nuestra Villa no podrá contar con equipo para participar en el Campeonato Provincial, también este deporte aportó su granito de arena para realzar esta Fiesta Mayor, ya que la nota dominante la ha constituido la lluvia. En fútbol —como decíamos— el equipo titular de otras temporadas se enfrentó a Club Fútbol Verdú, cuyo resultado final fue de 3 a 1 a favor del equipo visitante, lo que nos hace suponer que el equipo volvió a caer en los mismos errores de años anteriores. El segundo día se recibió a la Peña Blau-grana de Santa Coloma de Queralt, y el resultado final fue idéntico al anterior pero esta vez a nuestro favor.

Dejando al margen todos estos resultados no llevo a comprender porque este deporte se va perdiendo cada día entre nosotros cuando sabemos o hemos oído comentar la gran afición y equipo de que disfrutaba nuestra Villa en antaño.

AJEDREZ
También el equipo C. A. Agramunt a querido sumarse y tomar parte activa en los actos de Fiesta Mayor y para ello ha organizado una simultánea entre jugadores locales teniendo por marco los locales del Casino Agramuntés, cuyo vencedor fue Alberto Cuñat.

Este bello deporte que tantos triunfos ha cosechado desde su fundación para con su afición y en suma para todos, merece capítulo aparte, pues SÍ y en especial quien redacta no ha sabido dar noticias de toda la labor que durante el año se ha celebrado dentro de esta Entidad Deportiva, por lo tanto en nombre propio ruego a ustedes sepan perdonar cualquier deficiencia por omisión de noticias relacionadas con ello, esperando poder complacer, dentro de lo posible, a todos, en lo sucesivo.

TIRO AL PLATO

Organizado por la Sociedad de Cazadores de la Villa, se ha celebrado en el Campo Municipal de Tiro "Bassa Nova", dos tiradas al Plato. Una primera de Sociedad con la participación de los Socios y una segunda de carácter libre con participación de numerosas escopetas de la Provincia así como locales. Jaime CURAT MATA

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE SEPTIEMBRE

NACIMIENTOS:

Yolanda Castillo Garcia dia 6
M.ª Carmen Moreno Marina dia 28

MATRIMONIOS:

Juan Martin Fernandez con
Julia Lombardo Molina dia 8
José Antonio Mendoza Barbero con
M.ª Carmen Carrión Arredondo dia 8
José Antonio Barbero Gallegos y
María Expósito Bullich dia 12
Domingo Gomez Gil con
Amalia Barbero Gallegos dia 12
Santiago Gomila Carbonell con
Encarnación Caro Badia dia 22
Inocencio-José Villegas Iglesias con
M.ª Mercedes Serra Galcerán dia 24
Jaime Escolá Oromi con
M.ª Teresa Campabadal Marsol, dia 28

DEFUNCIONES:

Concepción Farrás Marquilles, 79 a., dia 10
Juan Goset Puig 68 años dia 12
Rosalía Puig Herbera 60 años dia 21
M.ª Gracia Expósito Vargas, 71 a. dia 28

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE SEPTIEMBRE.

Día 9	13 litros m. ²
> 15	20'3 >
> 16	22'6 >
> 17	15 >
Total	70'9 litros m.²

El Observador: DIOSDADO PONT

¡ GANE MAS SABIENDO CONTABILIDAD !

Con **ITE** dominará en poco tiempo esta interesante materia.
Un sistema fácil, práctico, eficaz. Para estudiar desde su propio domicilio.

Sr. Director de ITC.

Ruego me envíe información GRATIS del Curso de CONTABILIDAD

NOMBRE

DIRECCION

POBLACION

ITE Instituto técnico-cultural de enseñanza a distancia.
Rda. Gral. Mitre, 3. Barcelona-17

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

SALVATGE TERRA, HOMES CANSATS

UNES MEMÒRIES

Estic llegint les Memòries (1) de Neruda. Nascut a Parral (Xile) i fill d'un ferroviari, Neruda, Nefalí Reyes, el més gran poeta de Xile, un d'aquells homes hipersensibles que de tant en tant dóna la humanitat, volcà tot el seu ésser en una lluita permanent de l'home amb la seva història, una lluita plena de vida.

No és, Neruda, un cas aïllat. Adscrit al partit comunista, criticat i perseguit per la dreta, ambaixador, molt jove encara, a Camboia, més tard a Espanya, Mèxic, París, etc. Neruda constitueix el model del lluitador inmarcable, una mena de lluitador universal per la causa dels homes. I no és, deia, un cas aïllat. Totes les revolucions, tots els veritables avenços, els han realitzat els pensadors, els intel·lectuals. I Pablo Neruda, l'home que moria pocs dies després de la caiguda del president socialista Allende, fou un d'aquests lluitadors excepcionals.

D'això, més o menys, ara en fa un any. Quan moria el poeta, Pinochet, el salvador de torn, declarava que Neruda era un cas excepcional, un d'aquells homes que, independentment del què pensin, s'imposen per damunt de les creences i els règims polítics. Calia respectar-lo. I calia fer-ho —Pinochet no ho digué, però de segur que ho pensava— no pel què era, sinó per qui era. Era una altra forma d'humiliació.

Paral·lelament a la caiguda, esdevingué la repressió. Una repressió brutal d'homes i idees, d'institucions i símbols. L'estadi nacional era ple d'homes vius i homes morts. Pels carrers se cremaren multitud de llibres en la més sorruida ignorància. La casa del poeta era assaltada i saquejada... Els líders del poble eren perseguits i morts...

I després de la repressió, la calma. Una calma de socarim, un aire que pud a cremat, a corrupció. Una calma de ferro i metralla. I una fortor a dóHar indescriptible, patètic dibuix del bes de Judes. Xile. "El largo hilo de Chile", que cantava Neruda, es transformà en el cordó umbilical de Washington.

Més o menys, de tot això en fa un any. Succeí a fi d'estiu, a l'entrada de la tardor. El president, el poble, el poeta, morien. I Neruda, que no acabà les seves memòries, com si es temés l'avenir, com si en l'extrema sensibilitat caminant que era presentís que aquell llibre no el veuria conclòs, el titulà molt expressivament: "Confieso que he vivido".

Jordi GUASCH

(1) Pablo Neruda. *Confieso que he vivido. Memorias*. Ed. Seix Barral, S. A. Barcelona, 1974. 511 pàgines. 330 pessetes.

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapatería, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

BIBLIOGRAFIA

A cura de Jordi Guasch

Per tal que no falti a SIÓ una de les seccions habituals en totes les publicacions catalanes, per la importància que pot tenir i per a possible guia del lector, cada mes, a partir d'ara publicarem una columna bibliogràfica amb el comentari concís d'orientació per al lector. Quedi entès, però, que no es tracta de cap crítica.

LITERATURA

SERVITUD. JOAN PUIG FERRETER. Ed. Nova Terra. Col. J. M. n.º 12. Barcelona, 73.

El món del periodisme en la Barcelona burgesa dels anys vint, narrat, quasi pamfletàriament, per un periodista que mai no volgué passar com a tal. Una ràpida i crua ullada al món del capital i la servitud obrera.

TREBALL

EL CAPITALISMO NUESTRO DE CADA DIA. G. ALBA-REZ. — Ed. Laia. Barcelona, 73.

Una acurada crítica al mode de producció capitalista, entre l'humor i la ironia.

HISTORIA

EL SISTEMA DE PARTITS POLITICS A CATALUNYA. (1931-1936). ISIDRE MOLAS. — Ed. 62. Col. llibres a l'abast, n.º 103. Barcelona, 72.

Una clara i ràpida ullada als partits polítics catalans de la República, llurs programes i representativitat social, connotacions i significació dins l'Espanya republicana.

ASSAIG

YO: CRITICO. AMANDO DE MIGUEL. — EDICUSA. Col. divulgació universitària, n.º 60. Madrid, 74.

Una selecció de articles publicats a *Diario de Barcelona* i altres llocs, d'aquest sociòleg sortosament discutit. El llibre està estructurat en quatre seccions: crítica quotidiana, crítica social, crítica intel·lectual i crítica política.

POLÍTICA

DESARROLLO POLITICO Y CONSTITUCION ESPAÑOLA. JORGE DE ESTEBAN Y OTROS. — Ed. Ariel. Col. Demos, n.º 21. Barcelona, 73.

Aquest llibre constitueix un intent d'aproximació a l'actual estructura constitucional de l'Estat Espanyol per a una futura i possible gestió democràtica i dialogant entre tots els ciutadans. És un escorcoll en els textos constitucionals vigents. Cal atansar-se al llibre amb un bon coneixement de la realitat dels textos fonamentals i amb ull crític i precís.

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

PERSONES

Lo que em poso a escriure és, només, una "reflexió personal en veu alta", sense més objecte que expressar un parer o un sentiment que, per altra banda, no arribarà a cap resultat pràctic.

Així i tot...

Anys ha, el Papa Pius XII fou considerat per una colla de gent com un perfecte specimen paleolític, a l'afirmar rodonament que l'especialització sistemàtica és la mort de l'Home.

Prenent la frase pontifícia només que com indicativa de l'estil present de viure, jo diria que ho va encertar de ple.

De fet, l'Especialista, l'Expert en qualsevol cosa (malda-ment no sigui més que en criar cargols...) és un bon símbol de la vida que portem ara.

Les exigències del moment actual estan presidides per una idea bàsica: crear cada cop més riquesa i gaudir-ne al màxim.

Sembla que, fins aquí tot és correcte.

Ara bé: més riquesa vol dir més producció, millors acabats, més mitjans per a tot... I més dificultats per a col·locar els productes (sobreebunds), i més propaganda, és a dir, **crear necessitats**. I en pocs anys, la gent ens hem habituat a un nivell de vida que... Déu n'hi dó, però que costa bona cosa de mantindre: bons pisos, mobles caríssims, cotxes, luxe... Perfectament legítim tot, però espantosament car. No pas car, sols, de diners: **car d'animal**. Ens hem (o ens han) "disparat"; i, ben depressa, més o menys conscientment, formem entre tots aquest torrent sorollós que es precipita udolant des dels cims de les muntanyes cap a la terra baixa arrossegant-ho tot, arrasant-ho tot. I entre les aigües enfurides s'hi ofeguen els millors valors de la persona com a tal: la bonhomia, el mirar transparent, la serenitat d'esperit, la capacitat de relació lleial i desinteressada amb els altres, els gaudis provinents d'una sensibilitat conreuada que "sap veure" un núvol, un ocell, o "sap oïr" la remor del riuet o la cantúria dels grills i pantiganes al cap-al-tard... I, sobretot, trontollen els grans pilans de la vida: la Pietat i la Bondat (projecció vertical i projecció horitzontal del nostre viure). És que "no són rentables".

I sols resta una angoixa folla i enfollidora. I la por. Angoixa per abastar més i més. Por dels altres, esdevinguts competidors implacables. I sorgeix omnipresent una primària actitud de defensa, recelosa, fosca, que pressent enemics per tot arreu...

Ens defensem de l'Home. Tenim por de l'Home.

En això estem convertint la vida!

I mentim "per a sobreviure"; i no ens fiem de la paraula de l'amic ("papers, papers" diem); i no obrim el cor a ningú per temor de ser traïts; i ens tanquem en nosaltres mateixos

renunciant a comprendre i a ser compresos; i ningú no es fia de ningú: ni l'home de la seva dona, ni el fill del seu pare, ni el germà del seu germà, ni l'empresari dels seus treballadors...

Homo homini lupus.

POR!!! SOLITUD!!!

Què se n'ha fet d'aquells homes "campetxanos i bonatxos" de fa uns quants anys? O d'aquells entranyables metges de capçalera, potser no tan especialitzats o tecnificats com ara, però tan competents i tan humans? A on són aquells "mossos" que es passaven tot el sant dia cantant mentre llauraven o retornaven, al capvespre, cap al poble amb els parells o els carros carregats de garbes?

Aquella gent no tenia tantes coses com nosaltres, ni estaven tan especialitzats com estem nosaltres, però tenien més pau. I més bondat. I sabien riure des de dintre!

Direm que les coses ara no són igual; que tot ha canviat; que la vida...

—"O és que hem de renegar del progrés? Hem de retornar a les cavernes?"

—És clar que no. Però, potser sí que el preu que estem pagant és definitivament abusiu. Vull dir que qui sap si no valdria la pena d'intentar el mateix benestar que es va assolint per altres camins més humans, més càlids. Camins, de segur, més lents, més elaborats, però més "nostres", més "de persona". Com que no sóc "especialista" en aquestes coses, no puc assenyalar les rutes, però... hauríem de "fer algo" per a que la nostra Terra, el Món que Déu, amb tanta il·lusió, ens va donar fos realment habitable.

Què bell sentir-se rodejat de l'escalf de PERSONES! Què mortal saber-se ben sol en mig d'una munió innombrable de GENT...

Em sembla que prou guanyaríem bona cosa si intentéssim de forjar, novament, una generació de persones més completes, no tan exclusivament embotellades en un esquema planificat. Homes i dones que sabessin "fer" i sabessin "sentir". Homes i dones que, sense perdre res de llur, "especialització", sense deixar de ser fusters o modistes o pagesos o apotecaris de primera, sabessin conversar, i explicar un acudit, i riure sincerament, i arranjar un interruptor espatllat, i... Potser no tindríem tants "Experts" (endoquinadors, mosaicadors, físics nuclears...); potser no tindríem tants frigorífics, però... recordeu (parlo a la gent del meu temps) la delícia d'aquell vi posat a refrescar al trullol?

ESCUÉ

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

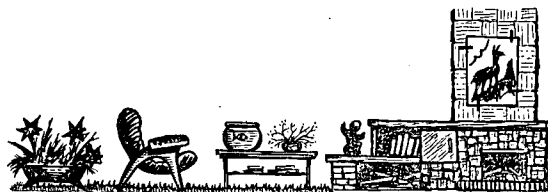
EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Les ofrece sus servicios

Avda. J. Mestres, 7-2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

EL OCIO, HECHO SOCIAL QUE SE IMPONE

(Continuación)

III. ASPECTOS PRACTICOS DEL OCIO — TIEMPO LIBRE

En el mundo actual mecanizado y trepidante, es indispensable que sepamos reservarnos preciosamente ratos libres que permitan:

—**Descansarnos**, para hacer desaparecer el cansancio físico y nervioso producido por nuestras tareas y las obligaciones cotidianas o las responsabilidades que nos incumben.

—**Divertirnos**, para "recrearnos". De por sí esta palabra, ya es todo un programa. No puede estar el arco siempre tenso; precisa pues, para que el equilibrio físico-psíquico no se rompa, conceder a la mente, al cuerpo entero, algo que "recrea" nuevamente el organismo a fin de que su marcha funcional ande mejor.

—**Cultivarnos**, es decir, continuar el desarrollo de nuestra personalidad. Muchos le llaman "hobby" al pasatiempo, a la actividad que ocupa los ratos libres, y es verdad, que sin ánimo de lucro o interés crematístico de ninguna clase, el arte de ser personal e inteligente en los ocios, procura al individuo más carácter y entereza.

La fórmula creada por Joffre Dumazedier es la llamada de las tres "D": "**Descanso, Diversión, Desarrollo**".

A la vista de la reducción de horas semanales de estudio, de trabajo y de obligación profesional, "es necesario preparar a nuestros niños, adolescentes y jóvenes para que sepan utilizar inteligentemente sus ocios", ha escrito Georges Veillard, director general de la Compañía Máquinas Bull. Y añade Francis Perrin, alto Comisario para la Energía Atómica: "La máquina proporcionará más ocios a los hombres. Es necesario que la educación y la enseñanza preparen mejor a los hombres para sus trabajos, pero asimismo para sus ocios, es decir, les dé a todos más cultura general, más personalidad en la libre elección de su desarrollo, de su autoeducación en los ratos libres". "No molestará a la vida familiar, —sintetiza la encuesta llevada a cabo entre 1956 y 1959, por el Centro de Estudios Sociológicos de Annecy—, porque bien entendidos, bien empleados, los ocios pueden, mucho más que antes, ser un factor de aproximación entre padres e hijos. El hogar se convierte cada vez más, no solamente en una pequeña agencia de información sobre el mundo entero por medio de la prensa, radio y televisión, sino también en un marco de formación mutua, donde el diálogo entre padres e hijos es más fácil, el cabeza de familia se encuentra menos aislado, pierde su falsa dignidad. La autoridad paterna se transforma en parte, gracias a las actividades comunes de tiempos libres. Por eso, nosotros, educadores que tenemos la responsabilidad de un grupo juvenil, vosotros, padres y madres de los alumnos que afluyen a los Colegios y Escuelas, unos y otros debemos organizar entretenimientos dentro del ámbito familiar y escolar. No cabe duda de que han empezado a surgir estructuras: Hogares, Clubs y círculos juveniles se edifican y, se añaden a las realizaciones de las Asociaciones y de los movimientos de juventud, pero si hacen falta edificios adecuados y equipos bien constituidos, se necesitan también y sobre todo ANIMADORES. Adultos, padres, madres, y jóvenes que se den cuenta de las necesidades y tomen a su cargo, poco a poco, responsabilidades para organizar los ocios de la juventud estudiosa y trabajadora. **Descansar, Divertirse, Formarse**, tiene la pretensión noble y realista de encauzar debidamente los entretenimientos y ayudar a las buenas voluntades que se manifiestan, apoyando su acción bienhechora y eficaz, máxime en la época de verano, donde la migración de las vacaciones agrupa en las playas y terrenos de camping a multitud de adultos y de niños que se encuentran desocupados y no saben cómo emplear estos ratos de relajación.

En el libro que hemos resumido, sobre todo, partiendo del último párrafo que intitula: JUEGOS y PASATIEMPOS, destacamos su contenido, rico en consejos prácticos, reglas pedagógicas que ayudan a organizar interesantes entretenimientos

para los niños en edad escolar, ya sea en el seno de un grupo, ya sea en familia, en conjunto, estos juegos o actividades harán más vivaces las reuniones y veladas. Vaya por delante una muestra de los medios que pueden ponerse en acción:

a) Las técnicas audiovisuales, de gran importancia, por ser lo que llamamos, **medios de comunicación social**. Enumeramos tan sólo estas actividades, señalando estas dos observaciones: conservemos nuestro sentido crítico; a nuevos métodos, nuevas exigencias.

Televisión, radio, cine, fotografía, proyecciones y películas fijas, discos, magnetofón y montajes audio-visuales.

b) Los juegos de expresión gesticular y corporal, que llegan hasta la expresión dramática, pasando por los títeres, la danza, los juegos de sombras, los sainetes.

c) Los juegos sensoriales de observación, de atención, de memoria visual y auditiva, de presencia de ánimo.

d) Los juegos de actividad física.

e) Los juegos de expresión vocal, musical, con búsqueda y creación de canciones de circunstancia, de discos apropiados.

f) Los juegos de expresión pictórica: pintura individual o colectiva, esquematización con lápices de colores, pintura, composición con papel recortado o con fieltro.

g) Los juegos de expresión manual: confección de distintos accesorios, de caretas, de tocados, de maquetas, de títeres, de herramientas, de armas.

Termino estas notas esporádicas sobre el ocio y el tiempo libre dando una muy cordial enhorabuena a los animadores de la agrupación tenística de Agramunt. Recientemente, la prensa de Barcelona, difundiendo las noticias ya publicadas en SÍO, ha puesto bien alto el nombre de Agramunt, haciendo hincapié en el esfuerzo de los socios del nuevo club de tenis, que no regatean sacrificios para que la juventud se recree útilmente.

H. Ramón TORRES

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el mes de Septiembre adoptaron los siguientes acuerdos:

INDICE VALORES ORDENANZA PLUS VALIA.

Aprobar la Ordenanza Fiscal sobre el Arbitrio de Plus Valía que ha de regir durante el trienio de los años 1975, 76 y 77, referidos a los precios unitarios del valor corriente en venta de los terrenos de cada categoría que se detallan en los Anexos núm. 2 y 3.

LICENCIA DE OBRAS. A D Mateo Escolá Pascual para realizar obras en la casa sita en calle Castillo.

A D.ª Dolores Solá Areny, para vallar el patio sito en el llamado Corriol dels Horts.

A D. Magín Miralles Guasch, obras de reparación del tejado en la casa de su propiedad sita en calle castillo n.º 37

A D. José Esmatges Altisent, obras consistentes en arreglar el escalón de entrada en la tienda y colocar una luz frente al establecimiento.

A D. Juan Zurita Olmo, para colocar un letrero luminoso encima del escaparate sito en calle Santa Esperanza.

A. D Antonio Farré Areny, obras interiores en casa sita en Ntra. Sra. del Socós.

A D. Emilio Hernández Gómez, para cubrir la terraza sita en la parte trasera de la casa de su propiedad sita en Arrabal de San Francisco.

A D Miguel Solanes Puig, ampliar la galería situada detrás de la casa en Arrabal de Puigvert.

A D.ª Dolores Vila Muxench, reparación de balcones y derribo de un tabique, en casa sita en Angel Guimerá.

A D.ª Josefa Ribera Viladot, reparación del tejado y escaleras en la casa de su propiedad sita en calle Castillo, 33

A D. Juan Paris Cortés, obras de reparación del tejado en casa sita en Plaza del Pozo.

A D. Juan Llordés Claramunt, para sustituir una vidriera por otra de iguales dimensiones en casa sita en calle Avda. M. Jolonch, 44

A D Francisco Salmerón Bravo, para la reparación del tejado de la casa sita en calle Merced.

CUENTA DE CAUDALES. Aprobar la Cuenta de Caudales rendida por Depositaria, correspondiente al segundo trimestre.

CUENTAS Y FACTURAS.- Se aprobaron varias por un importe total de 391.722 pesetas.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería sañas

Sió, 29

AGRAMUNT

LA ASAMBLEA LOCAL DE LA CRUZ ROJA ESPAÑOLA

se complace en comunicar el número de Socios y donativos que se han recibido hasta el momento y aprovecha la oportunidad para agradecer su gentileza a todos aquellos que han contribuido con su aportación.

Número de socios: 214

Ingresado en cuentas corrientes Bancos 123.744'30

Donativos Pro-Ambulancia pend. cobro 128.425

Carnets de Socio pendientes de cobro 38.800

Total disponible, 30 Sbre. Ptas.: 290.969'30

¿TE INTERESA EL CREDITO AGRICOLA?

Todos los agricultores interesados en pertenecer a la Sección de Crédito Agrícola y aprovecharse de los beneficios que la misma proporciona, pueden pasar por las oficinas de la HERMANDAD SINDICAL DE LABRADORES donde se les informará más detalladamente sobre el particular.